

3. oldal * Székelyhídi csapvízgyökörök
- anket az ivóvízhálózat felújításáról

5-6. oldal * *Húsvét* Lapunk ünnepi melléklete.

10. oldal * Beszélgetés Nyéki István
érmelléki gyékényfonó népművésszel

Nemzeti ünnepünkre emlékezve

📄 Változatos program Székelyhídon az 1848–49-es forradalom kitörésének évfordulóján

* Verőfényes napsütésben, kokárdával a mellükön gyülekeztek március 13-án délután a színház előtt azok, akik úgy érezték, idén is meg kell ünnepelni nemzeti ünnepünket. Az ünnepséget Major Zsuzsa műsorvezető nyitotta meg, az első szónok városunk polgármestere, Béres Csaba volt. A városvezető ezúttal a forradalom azon személyiségeit emelte ki, akik névtelenségbe burkolózva lettek naggyá, váltak hőssé. „A mai ünnepen gondoljunk azokra, akik meghozták a legnagyobb áldozatot, életüket áldozták a hazáért! Ezzel párhuzamban azonban feltevéődik a nagy kérdés, vajon lenne-e a mai emberekben elegendő forradalmi kedv és bátorság, hogy hasonlóképpen cselekedjenek, ha kellene” – hangsúlyozta a polgármester. A kérdés költői, de az biztos, hogy méltósággal és tisztelettel kell megemlékezzünk az ünnepségen megjelentekkel együtt, minden elveszett lélekről. Végezetül a polgármester Isten áldását kérte minden magyar emberre.

Az ünnepi műsor következő mozzanataként Kovács Melinda elszavalta Dsida Jenő *Psalmus Hungaricus* című versét, majd Lakatos Péter RMDSZ-es képviselő méltató szavai következtek. „Európa csendes, újra

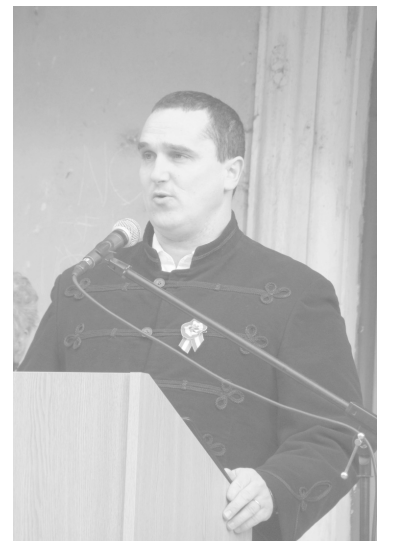
📷 Fotók: Ifj. Major Lajos

A *Psalmus Hungaricus* Kovács Melinda előadásában, háttérben a hazafias dalokra készülő férfikórus

csendes, elzúgtak forradalmi...” - kezdte beszédét a képviselő Petőfi soraival, majd elmondta, hogy a '48-

as események nagy tanulsága az, hogy a magyarságtól végérvényesen semmit nem tudtak elvenni. Kiemel-

te, hogy mennyire fontos a gazdasági válság idején az összefogás, és hogy magyar vezetőink milyen sikereket értek el ezen összefogás megteremtésében. Bátorságra szólította fel a

Az ünnepi szónokok sorát Béres Csaba polgármester nyitotta meg

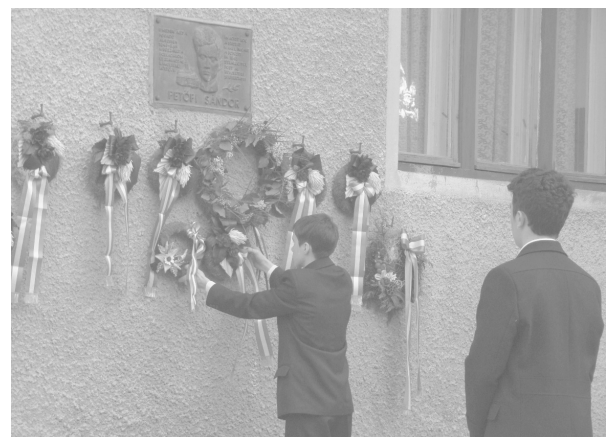
kisebbségben élő magyarságot és Ilyés Gyula szavaival búcsúzott: „Amit mi kaptunk: előleg csupán... s duplán veszünk, ha nem nyerünk vele.”

A Petőfi Sándor Elméleti Líceum gitárszociális csoportjának előadása után Szabó József szavalta el nemzeti költőnk *A vén zászlótartó* című versét, majd a Karancsi Béla vezette férfikórus előadásában hallgatható meg a közönség néhány hazafias dalt, úgymint *Kossuth Lajos taborában*, *Gábor Áron rézágója* és *Föl, föl, vitézek*.

📄 Folytatás a 3. oldalon

Az ünnepi műsort a Petőfi-líceum gitárszociális csoportjának műsora is színesítette

Elhelyezi koszorúját a Székelyhídi Diáktanács

Ügyeskedve készültek az életre

📄 Eredményesen szerepeltek a székelyhídi diákok az *Adj, király, katonát!* verseny kolozsvári országos döntőjében

* Az *Adj, király, katonát!* csoportos vetélkedő országos döntőjében március 19-én Kolozsváron folytatták a versenyzést a székelyhídi elődöntő győztesei, Gábor Edina (V. C. osztály), Kulcsár Alex (VIII. C.) és Murgui Orsolya (VII. B.), a Petőfi Sándor Elméleti Líceum diákjai.

Az országos döntő 68 versenyzője a Partiumból, valamint Közép- Erdélyből érkezett, és az elődöntőre kapott mesegyűjteményből kellett még jobban felkészülniük. A versenynek a helyi János Zsigmond Unitárius Kollégium adott otthont.

📄 Folytatás a 7. oldalon

Székelyhídiak és környékbeliek figyelmébe!

A kettős állampolgárságról!

Az egyszerűsített honosítási eljárással megszerezhető kettős állampolgársággal kapcsolatban a székelyhídi körzeti RMDSZ tájékoztatókat tart Székelyhídon és a Székelyhídhöz tartozó falvakban a következő napokon és időpontokban:

- Székelyhídon az RMDSZ-székházban naponta 10 és 13 óra között (pénteki napokon 10 és 11.30 között);
- Nagyágán hétfőnként 14 és 16 óra között a református iskola épületében;
- Érköbölkúton keddenként 14 és 16 óra között a református parókia gyülekezeti termében;
- Érolasziban szerdánként 14 és 16 óra között a református gyülekezeti teremben;
- Csokalyon csütörtökönként 13 és 15 óra között, a református gyülekezeti teremben;
- Hegyközszentmiklóson péntekenként 12 és 14 óra között a református parókia irodájában.

Játszunk

Német Andrea:
Világvege ábécé (2010)

Szerelmjátékot játszunk.

Mosolyt cserélünk, s villánót

fogakat.

Kart lendítünk, ha elment-feléje,
Miben ott ízzik a viszlát ereje.

Életjátékot játszunk.

Szívet cserélünk, s megunt

tíkokat.

Meghajlunk az akarat előtt,
S tudjuk nem leszünk mások, mint
azelőtt.

Fájdalomjátékot játszunk.

Világot cserélünk, s büszke elveket.

Mindig csak magunknak

hazudtunk,

De tudjuk, mit idáig alkottunk,
Már holnap maga alá temet.

Emberjátékot játszunk.

S ha mindenholnan visszaordít

tettünk,

Még akkor is vakon kell

remélnünk.

Csak játékot ne ...

Azt soha ne cseréljük!

Nem csak könyvmolyok figyelmébe!

Németh Andrea költőné *Világvege ábécé* kötete a városi könyvtárban és a Magyar papírkereskedésben is megvásárolható 10 lej értékben. A köteten kívül a könyvtár más helyi szerzők műveit is kínálja, így több érdekes könyvre is szert tehetünk. Jó olvasást kívánunk hozzájuk mindenkinek!

Az éltető víz érdekében

☞ A víz világnapja alkalmából vetélkedtek a hegyközszenmiklósi diákok

Töprengések kvíz kérdések közepette

* Március 22-én, a víz világnapja alkalmából mérték össze tudásukat a hegyközszenmiklósi Toldy Általános Iskola diákjai. (Mint ismeretes, az

Egyesült Nemzetek Szövetsége 1994-ben nyilvánította a víz világnapjává ezt a napot.) A csapatok kvíz kérdésekre kellett válaszoljanak, amelyek

Ki tud többet?...

... Európáról? - vetélkedőn vettek részt az érköbölküti általános iskola VI. osztályos tanulói. A versenyt Kaszonyi Antónia és Ákos, illetve Szalók Sándor nyerte. A hegyközszenmiklósi nyolcadikosok hasonló tematikájú, de Romániával kapcsolatos megmérettetésén Erdei Mátyás, Kendi Gábor és Szabó Nándor.

természetesen bolygónk egyik legfontosabb természeti kincséről szóltak. Odát írtak a vízhez, majd plakátot készítettek. A legügyesebb három csapat ajándékokat, vízörző-igazolványt, oklevelet vehetett át.

A versenyen a Lila libák csapat (Erdei Mátyás, Molnár Tünde, Krizsán Csongor) győzött, a II. díjat a Bíró Olivér, Király József és Szabó Nándor által alkotott trió kapta, harmadik helyen A Tócsák csapata (Bakó Nikoletta, Istvándi Márk-Imre, Oláh Róbert) végzett.

A vetélkedőt Aszalós Ágnes és Aszalós Tímea szervezték.

☞ É hangja

Boldog születnapot, Szédita!

* ... mondogattuk egymásnak, a füstölő üst mellett, azon a szép péntek délután. Mindnyájunknak születésnapja volt, ugyanis március 25-én ünnepeltük a Szédita (Székelyhídi Diák-tanács) ötödik születésnapját.

Hogyan is zajlott ez a pénteki nap: elmentünk a boltba hűsítőt venni, benéztünk a henteshez egy kis cubákat kérni, lementünk a sulihoz jól megfűstölögni, gitárszó kísérette a szorgalmas kezeket, később ettünk-ittunk, díszoklevelet osztogattunk, körbeültük ismét a tüzet, sokat nevetgélünk saját „humoristáink” jóvoltából, nótáztak

tunk, játszogattunk, közben a nap is elrepült hirtelen. Úgy gondolom, kellemes volt a hangulat, így mindenki jól érezhette magát szerény kis ünnepségünkön.

Így tehát egy újabb évet öregedtünk, s újabb tizenkettedikes embereink hagynak el minket. De hát így van ez, megnőnek, és itt hagyják a „családi fészket”. Szomorkodni viszont nincs okunk, ugyanis kellemes kis estével búcsúzhattunk, s reméljük, hogyha másért nem is, de legalább ezért az esteért megérte nekik a Széditában ténferegni.

☞ Major Zsuzsa

A diáktanácsosok szelelelik az öt éves születésnapj tortát

Filozófia mindenkinek

* „Mi a filozófia?” - teszik fel többen is a kérdést a szó hallatán. Ha a „filozófia” szó eredetét kutatjuk, akkor azt találjuk, hogy a filozófia kifejezés két görög szónak az összetételéből származik. Az egyik görög szó a *philosz*, a másik pedig a *szophosz*.

A *philosz* szó a görög *philia* (filia) szóból származik, jelentése: *szeretet*. (A görög nyelvben - vagy inkább filozófiában - három szót is használnak a szeretet kifejezésére. Ezek a következők: *philia*, *agapé* és *erosz*. Az első, vagyis a *philia*, valaminek, vagy valamilyen tevékenységnek a szeretetét jelenti. Például valamilyen tevékenység művelésének a szeretetét. (A gyengébben képzett zenészek szokták mondogatni félig tréfásan, félig komolyan: „Mi nem tudunk zenélni, csak szeretünk.” Ilyen értelemben ők „philoszok, de nem szophoszok”) Az *agapé* inkább a baráti, illetve felebaráti szeretetre vonatkozik. Mondhatjuk azt is, hogy a vendégszeretetre. Megfigyelhetjük például, hogy egyházi berkekben *agapénak* nevezik a szeretetvendégséget. Az *erosz* szó pedig a szerelmes ember, kedvese iránti érzéseit fejezi ki.)

A *philosz* tehát olyan ember, aki szeret valamilyen tevékenységet teljes odaadással és jó kedvvel, csupán az önmaga öröme és szórakoztatására folytatni. Mondhatjuk azt is, hogy ilyen a dilettáns ember, a műkedvelő.

A *szophosz* szó a görög *szophia* szóból származik. Ezt nem kell különösképpen ecsetelni, a kifejezés *bölcsességet* jelent. (Innen származik a mi magyar Zsófia keresztnévünk is, melynek jelentése: *bölcsesség*.)

A *filozófia* szó jelentése tehát nem más, mint a *bölcsesség szeretete*. A filozófusok (philoszophoszok)

tehát - nyersen fogalmazva - a „bölcsesség szeretői”, a bölcs dolgok szerelmesei.

A *Szentírásban* olvashatunk Bölcs Salamon példázatairól és bölcs cselekedeteiről, döntéseiről. Láthatjuk, hogy Salamon milyen komoly bölcsességgel tudott dönteni nagy kérdésekben. Például akkor is, amikor megállapította azt, hogy két anya közül melyik az élő és melyik a halott gyermek édesanyja.

Mindannyian szeretnénk bölcsen dönteni akkor amikor az élet nagy kérdései válaszadás elé állítanak bennünket. Főleg azokban az esetekben amikor a döntést rövid időn belül vagy azonnal meg kell hoznunk. A bölcsleleti művek olvasása hozzásegíthet bennünket ahhoz, hogy minél nagyobb bölcsességre tegyünk szert. Ilyen bölcsességforrások lehetnek számunkra a mi keresztény hagyományunkban és kultúránkban Jézus Krisztus tanításai, valamint a keleti filozófiák, a kínai, illetve indiai bölcsélet, Lao Ce, valamint Buddha tanításai.

Igyekezzünk tehát (oly módon) törekedni a bölcsességre, hogy amikor elérjük vagy elérni véljük, ne mondhasdák rólunk embertársaink a klasszikus anekdotabeli egyetemi professzor szavaival azt, hogy: „Maguk csak philoszok, de nem szophoszok.” Vagyis: „Maguk csak szeretik (a bölcsességet, a tudást), de nem tudják (azt művelni).”

Igyekezzünk tehát azon, hogy ne csupán a bölcsesség szeretői, hanem egyben a bölcsesség művelői is legyünk. Jó lenne ha mi is elmondhatnánk a bölcsességről azt, amit Pál Apostol mond a tökéletességről: „Nem mondom, hogy elértem, de szüntelenül erre töreksem.”

☞ Kirli István Tamás filozófus

Autós nyelvi finomságok

„*Ne dudálgj! Küzdj!*” (Hatalmas kamion hátulján.)

„*Ha el tudod olvasni, akkor túl közel vagy!*” (Teherautó hátulján.)

„*Vigyázat! Ez a maffia gépjárműve!*” (Egy fekete kis Polski hátulján.)

„*Ha nem figyelsz, valaki éhen döglök!*” (Pizzaszállítón.)

„*Hajts még gyorsabban, valaki már ügyis vár a vesédre!*” (Kamion.)

„*Öngyilkosságot akar elkövetni? Mi segíthetünk!*” (Egy városi busz oldalán.)

„*Nem csak te szívsz!*” (Trabant.)

„*Ez az én kincsem.*” (Kis Polski.)

„*Az én nevem Morgó.*” (Öreg Skoda.)

„*Ne előzz, megbánhatod!*” (Sötét Mercedes.)

„*Mosolyogj Te is!*” (Kék 121-es Mazda.)

„*Akár hiszed, akár nem, nagyon gyors vagyok!*” (Peugeot.)

„*Veszélyes fúrge jószág!*” (Trabant.)

„*Isten háta mögé értél!*” (Ford hátulján.)

„*Jól gondold meg!*” (Egy teherautó hátulján, egy 'Előzni tilos' matrica mellett.)

„*Felszállást sebesség: 220 km/h.*” (Dodge.)

„*Versenyezzünk!*” (Kis Polski.)

„*Ne dobj semmit a platóra!*” (Mazda platós kisteherautó felirata.)

„*Lelkes vagyok!*” (Suzuki.)

„*Légy Te is az utasom!*” (Volksvagen-kisbusz.)

„*Darabos a benzín...*” (Trabant.)

„*Pervollat mosva!*” (Szippantókocsi hátulján.)

„*Előzz csak... ügyis jönnek szembe!*” (Trabant hátulján.)

„*Toljad neki!*” (1500-as Lada.)

„*A másik verdám egy vadászgép, de ez gyorsabb!*” (Volvo.)

„*Ne dudálgj! A sofőr alszik!*” (Kamionon.)

„*Ez nem Toyota, ez totoja!*” (Trabant.)

„*Nem vettem, nyertem!*” (Zaporozsec.)

„*Lehet, hogy lassú vagyok, de akkor is én vagyok elől!*” (Kis Polski.)

„*Jobb, mint gyalog!*” (Dacia.)

„*Ha ezt el tudod olvasni, elhagytam a pótkocsit!*” (Teherautó hátulján.)

„*A szűzesség gyógyítható! Kérdezze a kocsiában ülő orvost!*” (Matrica egy Volksvagen oldalán.)

„*Lehet, hogy rozoga, de ki van fizetve!*” (Wartburg.)

„*Munkánkkal meg lesz elégedve, ha mégsem, a terméket készséggel visszaszállítjuk!*” (Szippantókocsi oldalán.)

„*Megyek! Nem látod?*” (Suzuki.)

Székelyhídi csapvíz gondok

☞ A régi ivóvízhálózat felújítása várhatóan 2013-ban fejeződik be

☼ Kisvárosunkban pár hónapja futótűzként terjedt el a hír, hogy a székelyhídi víz nem alkalmas ivásra. Utána jártam, és Béres Csaba polgármestertől érdeklődtem a téma iránt. A „mi a helyzet az ivóvízellátással a településünkön?” kérdésemre a városvezető készségesen elmondta, hogy a székelyhídi ivóvízhálózat több mint negyven éves, és a legnagyobb probléma vele, hogy korából fakadóan napi rendszerességgel történnek csőtörések. Amikor kiépítették a hálózatot, nem rendelkeztek tervvel, ezért az alkalmazottak csőtörés esetén csak következtetni tudnak, hogy hol lehet a probléma. Az ivóvízhálózat működtetése a tavalyi év folyamán több mint 400 000 lejbe (4 milliárd régi lejbe) került a város-

nak, és ez a költség csak akkor csökkenthető le, ha a rendszer teljes felújítása megtörténik vagy ha a város kiadja a ivóvízszolgáltatást egy magáncég számára. Mind a két lehetőségben dolgoznak már a városházán, de Béres bevallása szerint nem egyszerű dolog kivitelezni egyiket sem. Az eljáró azt is elmondta, hogy a tavalyi év folyamán a környezetvédelmi minisztérium 2,25 millió lejt utalt át a polgármesteri hivatal számlájára – amihez a Bihar Megyei Tanács RMDSZ-es frakciója közbenjárására önrészként 290 ezer lejrel járult hozzá –, amiből kicserélték a házhelyi utca-ivóvízhálózatát, ugyanitt lefektették a szennyvízhálózatot és nekifogtak az idén a Szék utcáin a vezeték cseréinek. Ha a dolgok jól halad-

nak, akkor augusztusra befejeződik a központ, teljes Szék, Házhely és a Malom utca rehabilitációja. A tervek szerint ezek rákapcsolódnak az új szennyvíztisztító állomásra, amely a Kendervég utca végén található. Maga a beruházás szerződés szerint 2013 decemberében kell befejeződjön. A polgármester szerint addigra reálisan be is lehet fejezni mind a két települést, hiszen Érolaszi is benne van ebben a felújítási projektben.

Az ivóvíz minőségével kapcsolatban a következőket tudtam meg: valóban gond van, de nem akkora, mint amilyennek sokan mondják. Habár a székelyhídi ivóvíz kiváló minőségű, csak sajnos a rendszer hibái miatt a beszivárgó talajvizek és egyéb szennyeződések megváltoztat-

ják színét, jellegét, ízét. Emiatt a város különböző részein ihatatlanná válik, így sokan a boltból vásárolt vizet isznak, és a csapvízzel végeznek minden más házkörüli tevékenységet, amelyhez víz szükséges. De ezek a problémák a rendszer felújítása után megoldódnak.

Sokkal veszélyesebb gondnak látszik viszont az arzén problémája, fejtegette ki Béres Csaba. Az arzént ugyanis a kommunizmusban nem kezelték veszélyforrásként az ivóvíz megvizsgálásakor. Közvetlenül az Európai Unióhoz való csatlakozást megelőző években már figyelemmel kísérték, a megengedett érték 0,5 mikrogramm/liter volt. Székelyhíd ennek a követelésnek eleget tett, hiszen a helyi vezetékes víz 0,47 mikrogramm/

liter koncentrációval rendelkezik. A tavalyi a Sanepid az illetékesek tudomására hozta, hogy az Unió belül az arzénkoncentráció megengedett értéke mindössze 0,1 mikrogramm/liter! Így a székelyhídi ivóvíz, amit közel 50 évig ivott a lakosság, nem alkalmas ivásra. Azóta már történtek lépések a probléma megoldására – mondta a polgármester –, de amíg konkrétumok nem történnek, addig nem kíván erről beszélni. Azon viszont érdemes elgondolkozni, hogyan válik egyik napról a másikra ugyanaz az ivóvíz jó minőségű vízből, a szervezetre veszélyessé. Mindenesetre várjuk, hogyan fogja a város vezetősége megoldani ezt a kérdést. A témára még visszatérünk.

☞ G. R.

Nemzeti ünnepünkre emlékeztek Székelyhídon

☞ Fotók: Major Lajos

Az ünnepségen részt vevő számos intézmény és szervezet koszorúzott (baloldalt Hegyesi Viktor és Boros István igazgatók, jobboldalt a városvezetés)

Folytatás az 1. oldalról ☞

Az emlékezés koszorúút Lakatos Péter képviselő, Székelyhíd város önkormányzata nevében Béres Csaba polgármester és Csuka József alpolgármester, a Bihar Megyei Tanács nevében Gavruca Tibor, az érmelléki egyházmegye nevében Rákosi Jenő esperes, Bara László egyházmegyei főjegyző és Futó Ferenc tanácsos, a székelyhídi RMDSZ nevében Domahidi Sándor elnök és Cservid Levente, a Magyar Polgári Párt (MPP) helyi szervezete nevében Fetco Mihály és Antal Adalbert, az MPP Bihar megyei szervezete nevében Kozma Csaba elnök, a történelmi vitézi rend nevében Veres János kapitány és Karancsi Béla,

a Petőfi Sándor Elméleti Líceum nevében Hegyesi Viktor igazgató és Boros István aligazgató, a Székelyhídi Diáktanács nevében Püsök Levente és Takács Tamás s végül a szervező Pro Székelyhíd egyesület nevében Erdei Imre elnök és Magyar Attila helyezték el. A színház előtt megtartott ünnepség utolsó momentumaként a férfikórus vezetésével a közönség elénekelt a *Szózatot*. Ezután mindenki bevonult az épületbe, ahol először a Létavértesről érkezett, régi ismerősként fogadott Csatári Viktor szavalta el Petőfi *Magyar vagyok* című versét.

A szavalat után a magyarországi Tihanyi Társulat előadása következett, akiket már szintén lát-

hatott a székelyhídi közönség. Az öt művész – Tihanyi Tóth Csaba, Bognár Rita, Taskovics Judit, Turpinszky Béla és Bognár Balázs – a tavalyi *János vitéz* után az idén egy más stílusú, *Éljen a magyar!* című műsorral érkeztek hozzánk, ami szervesen kapcsolódott az ünnepséghez. Nóták, operettek, bordonok hangzottak el, melyeket korhű ruházatban adtak elő a művészek, akik most is nagyszerű előadást mutattak be, amelyet a közönség a műsor alatt is vastappsal jutalmazott, majd a végén felállva ünnepelt, és a társulattal közösen előbb a magyar, majd pedig a székely himnuszt énekelte el.

☞ Cseh Timea

K.I.K. vagyunk mi?

A frissen alakult irodalmi kör megtartotta első gyűlését, ahol névválasztás és témaválasztás mellett rögtönzött táncbemutatóra is sor került, valamint a résztvevők választ kaphattak „az élet nagy kérdéseire” is.

☼ Sok munkát és gondolatot fektettünk ebbe az irodalmi körbe. Terveztük szépítgettük, mint saját gyermekünket. Végül jó szülőhöz méltón újtára indítottuk, hogy állja meg a helyét egyedül is a nagyvilágban. Az első gyűlés kis létszámban és baráti hangulatban telt. Bár az érdeklődés nem volt eget rengető, de bízunk abban, hogy egyre növekvő eredményt fog mutatni a közeljövőben.

A névválasztás mellett megvan a következő kör témája is: a világhírű író, Paolo Coelho *Veronika meg akar halni* művére esett választásunk. Ezen sok ötlet kiagyalása után helyet kaptott a szórakozás is, így a kör spontán táncestbe, valamint nagy röhögésbe torkolt néhány szomszédnéni poén megtekintése után.

Sokat gondolkodtunk azon is, hogy mivel népszerűsíthetnénk a székelyhídi lakosság körében irodalmi körünk, de sem az ingyen italosztás, sem a meleg tea, sem egyéb ötlet nem bizonyult az igazinak, úgyhogy ajánlónak csak a fentebb említettek szolgálhatnak. Ha úgy érzed, szeretnéd kicsit jól érezni magad, belefáradtál a mindennapi mókuserkébe, szeretnéd másokkal megosztani gondolataid, mi szeretettel várunk. Következő gyűlésünket a Petőfi-liceum épületében, a könyvtár melletti dokkban április 8-án tartjuk.

Utóirat: A válasz az élet nagy kérdéseire: ha valami nem túl jól működik az életedben, annak csak egy oka lehet – a la Szomszédnéni: a szívárványszínű mokus rájja az életfádat. Remélem a mi fánkba beletörök a foga, és következő alkalommal nem hagytok cserben.

☞ Ványa Blanka

„Meg kell hívni bennünket jövőre is!” – üzeni a Tihanyi Társulat

Kíváncsiak voltunk, hogy a tavalyi előadás óta járt-e a Tihanyi Társulat kis városunk környékén. Tihanyi Tóth Csaba, a társulat vezetője elmondta, hogy éppen felénk nem, de az országban többször is megfordultak, s mint azt már előadás alatt is elmesélte, a szilvesztert is nálunk töltötte párjával. Elmondta, hogy bár észrevette, mintha a közönség létszámban kisebb lett volna, mint tavaly, a lelkesedés és a taps talán nőtt az elmúlt évhez képest. Arra a kérdésre pedig, hogy hogyan tudnak mindig megújulni, és minden műsort úgy előadni, hogy ne ismételjék önmagukat, azt a választ kaptuk, hogy: „Meg kell hívni bennünket jövőre is, és eldönteni meg tudtuk-e csinálni. Mi szívesen jövőnk hozzátok!”

Idén is sok tapsot érdemeltek – A Tihanyi Társulat Az Éljen a magyar! műsor finálóját énekl

Személtakarítás meglepetésekkel

Önkéntes diákok tették rendbe az iskola környékét

Nagy mennyiségű szemetet gyűjtöttek össze a tisztább környezet érdekében

* Ha szétnéznénk a városban, azt mondhatnánk rá, hogy „kicsit szemetes ugyan, de azért rendes kis hely”. Ha jobban széttekintünk, valószínűleg már fölöslegesnek találnánk a *kicsit* szócskát. Ha viszont egészen a mélyére ásunk a témának, kétszer is meggondolnánk milyen jelzővel illessük kedves kis városunkat.

Néhány szorgalmas diák és egy „diákszellemű” tanár március 12-én, a közeledő ünnep szellemében, kimásozott az ágyból hajnalok hajnalán,

összeszedte minden erejét, hogy 10 órára odaérjen az iskolához, s társival együtt tegyen valamit a táj szépségéért. Az eredeti tervek szerint felderítendő területként az iskolaudvartól a tömbházakig vezető út és közeli környéke volt kijelölve, de ugyebár a szemet vonzza a tekintet, így hát kénytelenek voltunk kibővíteni ezt a térséget. Meglepő módon, a várt cukorkás papírok, a diákok által eldobált tejes dobozok és egyéb iskolai kutyuk helyett túlnyomórészt pelenkákra, élelmiszeres

zacskókra, értékes vasdarabokra, törtött mosdókagylóra, billentyűzetre, (minden bizonnyal nélkülözhető) ruhadarabokra és hasonló házkörüli hulladékokra bukkantunk. Ez is azt bizonyítja, hogy társadalmunk pénztárcája igen vékonyka, hisz nem bírja el azokat az irdatlan összegeket, amit havonta egyszer a szemétadóra kellene kiadnia.

De bármennyire is hihetetlen, nem ez volt a legmeglepőbb dolog, amit tapasztaltunk, ugyanis mint kiderült, nemcsak az adófizető polgárok képtelenek az előírás szerint megszabadulni a szemetüktől, de még a mi szegény Mikulásunk is kénytelen volt a legelőn húzódo árokba rejtteni a már hasznavehetetlen karácsonyfadíszeket, amiket nem is oly régen a városunk hivatala előtt álló hatalmas karácsonyfán láthattunk tündökölni. De hát mit tegyünk, a válság mindenkit megviselt, és úgy tűnik hajlamosak letünk ostobaságokat művelni.

De azért reménykedjünk benne, hogy a válság elmúltával visszaáll a rend és tiszta környezetben emlékezhetünk vissza a régi időkre, s nem leszünk kénytelenek a friss szemétkben gyönyörködni...

Major Zsuzsa

Júlia-kupa asztalitenisz-verseny diákoknak

* A napokban harmadik alkalommal szervezték meg Érköbölkúton a Júlia Kupa elnevezésű gimnazista asztalitenisz-bajnokságot. Most is nagy volt az érdeklődés az esemény iránt és több iskola is felsorakoztatta a játékosait. Az érköbölkúti gyerekek mellett még nagykágyai és monospetri játékosok is részt vettek a megmérettetésen.

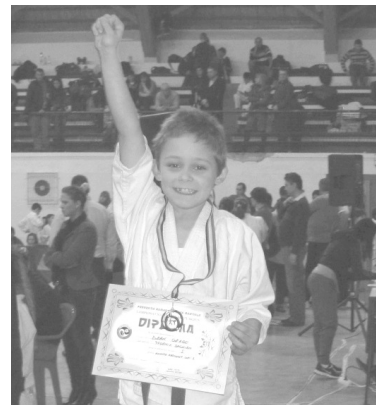
A versenyt három korcsoportban rendezték meg (V-VI. osztályos fiúk és lányok, illetve VII-VIII. fiúk). Az izgalmas csatározások után a lányoknál Kaszonyi Antónia nyert, II. helyezett Horváth Beatrix, III. helyezett pedig Balogh Erika lett. Mindhárman Érköbölkút színeit képviselték. A fiúknál a küzdelem kiegyezett és a végeredmény szoros volt,

így az V-VI. osztályosok kategóriájában Király Lajos (Nagykágya) szerezte meg a győzelmet, őt követte másodikként Kaszonyi Ákos (Érköbölkút), a dobogó harmadik fokára Kovács Csaba (Érköbölkút) állhatott fel. A „nagy” fiúknál a végeredmény a következő volt: I. hely: Paul Mihai (Kágya), II. hely: Kele-Vaida Sándor (Érköbölkút) és III. hely: Antal Andrei (Monospetri).

A szervezők bíznak abban, hogy ennek a versenynek hagyománya lesz és jövőre is megszervezhetik, továbbá köszönetet szeretnének mondani azoknak, akik hozzájárultak a bajnokság létrejöttéhez.

Zs. L.

Két országos bajnoki cím a Phoenix karatézóinak

* Számos sikert aratott az utóbbi hónapokban országos és nemzetközi szinten a Székelyhídi Phoenix Sportegyesület. A 2010-es év versenyszezonját igen kiemelkedő sikerrel zárhatták, hiszen a Temesváron novemberben megrendezett nemzetközi tornán (Európa-kupa) több versenyzőnek sikerült a dobogóra állnia (Flóra Fruzsina formagyakorlatban bronzérmes, míg kumitéban ezüstérmes, Kriszta Hunor pedig bronzérmes szerzett), ezekkel az eredményekkel is öregbítve kisvárosunk hírnevét.

Az új év pedig mintha megsokszorozta volna az előző év sikerein felbuzduló csapat lelkesedését. A februárban megszervezett újabb Európa-kupán sikerült megismételni az előző év eredményeit a csapat harcos lányainak köszönhetően (ezüstérmes: Tóth-Gardó Sarolta, bronzérmes: Flóra Fruzsina, Flóra Beatrix). A március 5-én Bukarestben majdnem ezer résztvevő versenyző jelenlétében megrendezett országos bajnokságon igazán kitettek magukért a Főnixek, hisz Székelyhíd történetében először sikerült a dobogó legmagasabb foká-

ra felállnia Flóra Fruzsínának és Deák Gergőnek (bal, illetve jobb képképen). Mellettük Bokor Boldizsár bronzérmes érdemelt ki. E három sportolónak sikerült kijutnia a magyarországi Egerben megrendezésre kerülő Európa-bajnokságra, ahol Románia válogatott csapatának a sorait erősíthetik. A kis csapat eredményeit szépíti még az is, hogy kumitéban (harc) minden induló csapattag az első öt helyen végzett, pedig ilyen nagy megmérettetésben először volt részük.

Mint minden sportágban, ezeken a versenyeken való részvétel nagyon költséges dolognak számít (utazás, szállás, étkezés, felszerelés stb.), ami a szülők, barátok és nem utolsósorban a helyi önkormányzat támogatása nélkül nem sikerülhetett volna. Az egyesület jövőbeni tevékenységére vonatkozó kérdésünkre Guba József edző, egyesületi elnök így válaszolt: „A munkát folytatni kell, hogy még sok bajnokságon, még több bajnoki címmel gazdagíthassuk városunk hírnevét, történelmét!” – hangsúlyozta.

Bertalan Hajnal

Gimisek vallásolimpiásza

„Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk.” Zsolt 90,12

* A hegyközszentmiklósi Toldy Általános iskola hat diákja iskolaközi vallásversenyen (ún. olimpiáson) vett részt Margitán. Iskolánkat képviselte Árus Magor, Krizsán Csongor

(V. osztály), Bíró Olivér, Molnár Tünde (VI. osztály), Erdei Mátyás-Ákos, Varga Ilonka (VIII. osztály). Mindannyian szép eredményt értek el, a nagyváradi megyei szakaszra Árus Magor és Erdei Mátyás-Ákos jutott tovább. A versenyen összesen 94-en mérték össze tudásukat.

A játék szeretetében – Intersteacs amatőr futballcsapat hét éve

Sokéves tapasztalattal a hátuk mögött a csokalyi Intersteacs futballcsapat játékosai megmaradtak ugyanazon egyszerű embereknek, akik az elején voltak. Évek óta együtt rúgják a bőrt és kiadós éremeső után is amatőr szinten szeretnék folytatni, amit elkezdtek. Fő céljuk, hogy jól érezzék magukat együtt, a játék szeretete a legfőbb motivációjuk.

* A csokalyi Intersteacs csapat több mint hét éve alakult. Ez idő alatt nemcsak helyi körökben, de külföldön is jelentős hírnévre tett szert. Nevük két részből tevődik össze: az Inter szócska (mely mindig is a csokalyi csapat neve volt és tudvalevőleg az Intersteacs játékosainak kemény magját az itteniek képzik), valamint a 'steacs', azaz steaksz, mely mint tudjuk a szlengben lóvét, pénzt jelent és vicces módon itt az anyagi támogatók neveinek anagrammáit fedi: Stéfán Dániel, Takács István, Erdei Imre és Csuka József (időközben Takács István kiszállt közülük).

A csapatot egy kiterjedt baráti társaság tagjai alkotják, akiket a foci

szeretete és az egymás iránti tiszteltet is szoros kötelékként fon egybe. Ahogy Erdei Imre edző is elmondta, nincs viszály, senki nem akar senkit kitúrni a helyéről, nincsenek veszekedések és talán ebben is rejlik a csapat sikere.

Annak idején, még a mostani liceum helyén rendezett kispályás focibajnokságok idején pattant ki az ötlet néhány focikedvelő barát fejéből, hogy csapatot alakítsanak. A régiékből már sokan elmaradtak, de még ma is úgy hatan-heten közülük tartják az iramot és lelkesen rúgják a labdát a heti két alkalommal megrendezett edzések során. A csapatösszetétel igen vegyes, a csokalyi ke-

mény mag mellett vannak diószegi és székelyhídi oszlopos tagok is. A baráti jellegre utalnak a játékosok nevei is, akiket mindenki csak úgy ismer, hogy Zsótár, Binyu vagy hasonló megszólítások.

Rengeteg bajnokságon vettek már részt, de mindvégig megmaradt a csapat független amatőr jellege, amit a jövőben is szeretnének megtartani. Ez az oka annak, hogy az évek során nem kívántak beiktatott sportegyesületet alapítani, mely révén akár pályázati összegekre is szert tehetek volna. Így a nehezebb utat választották, de a csapat önrendelkező, nem szorítja senki korlátok közé tevékenységeiket, és

számukra ez a szabadság a legfontosabb.

Felsorolni is hosszadalmas azt a rengeteg díjat, ami összegyűlt a hét év során. A kezdeti székelyhídi, margittai és mihályfalvi focibajnokságokon elért 3. helyezések után töretlen első helyezéssel nyertek meg minden kupát, bajnokságot, melyen csak résztvettek. Hazai és külföldi berkekben is ismerősen cseng a csapat neve.

Csak az utóbbi egy év sikerei közt említhető a Bihar megyei RMDSZ-kupán elért első helyezés, a létaértési teremlabdarúgó-bajnokság vándorkupájának első alkalommal való elnyerése, ahol 36 csapatból lettek elsők, valamint a németországi Kirchdorf am Innben megrendezett nemzetközi teremlabdarúgó-tornán elért harmadszoros első helyezés, így az itt megszerezhető ván-

dorkupa végleges helyre talált a számos serleg és kitüntetés közt.

Sajnos a sok örömből öröme elvesztette egy autóbaleset során fiatal diószegi tehetségét, Coita Daciant, aki emlékére ajánlották fel az utóbbi idő nyereségeit. Bár nincs szervezett utánpótláscsapat, de sokan a csapattagok gyerekei közül örökölték a tehetséget és rajongást, így talán ők lesznek a jövő csapatának alapillérei.

A bajnokságok, rangadók után a csapat bulikat, összejöveteleket tart, ahol régi és új felvételeken vidulnak, kommentálnak és főszerepet kap a kikapcsolódás, lazítás is.

Erdei Imre szerint addig folytatják mindezt, amíg jólesik, jól érzik magukat, örömet okozhatnak maguknak és másoknak játékkal.

Ványa Blanka

Er hangja

Húsvét

* Az Er hangja ünnepi melléklete

Olvasóinknak áldott
húsvéti ünnepeket
kívánunk!

A keresztyén ember legfontosabb ünnepe a húsvét

* A keresztyén ember legfontosabb ünnepe a húsvét. „Én vagyok a feltámadás és az élet” – olvassuk a *Szentírásban* a *János- evangélium* 11,25 versében.

Húsvéti ünneplésünk központjában a feltámadt Jézus Krisztus áll, aki odafordul az elhagyott magányban, szegénységben élő egyszerű emberhez, letörli a könnyeket és megvizsgál minden rászorultat. Nem válogat az emberek között, számára mindenki egyenlő.

A húsvéti ünnep neve különböző nyelveken más és más. Közös eredete azonban, a húsvét héber neve, a pészah. A szó kikerülést, elkerülést jelent. Eredetileg a keresztyén és a zsidó ünnep egybe is esett. A niceai zsinat Kr. u. 325-

ben szabályozta a keresztyén ünnepek rendjét, ekkor vált el a két ünnep ideje. A magyar szó, 'húsvét', az azt megelőző időszak, a negyvennapos böjt lezárulását jelzi.

A húsvét mozgóünnep, egybeesik a tavaszi napéjegyenlőség idején tartott termékenységi ünnepekkel (egyéb népeknél), melynek elemei a feltámadás, az újjászületés. Húsvét napja az 1582-ből származó egyházi szabályzat szerint a tavaszi holdtölte utáni első vasárnapra esik: március 22. és április 25. közé. (Ezt mondja ki a niceai zsinat határozata is 325-ben.)

Húsvét kialakulásában fontos szerepet játszik a zsidó húsvét, a pészah, e napon ün-

neplik a zsidók az egyiptomi fogságból való szabadulást. Az *Ótestamentum* szerint a halál angyala lecsapott az egyiptomiakra, a zsidók kapuja azonban egy frissen leölt bárány vérével volt bekenve, így az ő házukat „elkerülte”.

Az előkészületi idő a nagyböjt, amely Jézus negyvennapos böjtjének emlékére, önmegtartóztatására tanít. Ezt kisebb-nagyobb ünnepek követik s a húsvéti ünnepkör a pünkösddel zárul.

A böjt utolsó hetének neve nagyhét, mely Jézus jeruzsálami bevonulásával kezdődik virágvasárnap, ahol Dávid fiának nevezik, királyként dicsőítik virágokat és palmaágakat

dobálnak elé. Nagycsütörtökön tanítványainak előre vetíti elárulását és az úrvacsorát adja számunkra. A Gecsemáné-kerti elfogatását követően elítélik és nagypénteken a Golgota hegyén keresztre feszítik. Vasárnap reggel Mária és Mária Magdolna kimentek, hogy Jézus testét bebalzsamozzák, de sírját üresen találták. Ugyanezt tapasztalta a versenyt futó Péter és János is. A feltámadás bizonyítéka az üres sír. A feltámadott Jézussal való találkozás nemcsak a tanítványokat töltötte el örömmel, hanem azóta a mindennapi emberek is megtapasztalhatják a feltámadás ígéretének magasztos érzését.

✠ Béres Angéla

A húsvéti tojás változatos formái

* A tojás az újjászületésnek, a termékenységnek a legősibb jelképe. A leggyakrabban használt szín a piros, mert a pirosnak védő erőt tulajdonítottak, de később minden színnel díszítettek tojásokat.

Festett tojások

Régen nem voltak mesterséges festékek, minden színt növények leveleinek, gyökereinek főzetéből kaptak. Előnyük, hogy az így festett tojás biztosan megehető. Kísérletező kedvűeknek ajánljuk. A növényeket már előtte való évben gyűjtögetni kell!

A vöröshagyma külső héjával sárga vagy barna tojásokat festhetünk (minél tovább marad a lében a tojás, annál sötétebb lesz a szín). A lilahagyma héja vöröset fest, lilásbordót a cékla leve. Barna lesz a tojás a fekete teától vagy a kávétól. A zöld szín csalánlevél, petrezselyemlevél főzetével érhető el. Kéket lencse főzetével vagy bodzabogyóval festhetünk.

Ha mindezekre nincs már időnk, jó minőségűek az üzleti festékek (az

olcsóbbak jobbak), használati utasítást is találunk rajtuk. Ne feledkezünk meg a szalonnáról, szép selymes fényt ad a tojásnak.

Kifújt tojás

Ha dísznek akarjuk a tojásokat, fúrjuk ki őket mindkét végükön egy hegyes késsel (nagyon óvatosan, inkább csak ütögetjük, amíg beszakad a héja), fújjuk ki a tojások belsejét egy nagy levegővel. Mossuk ki a kifújt tojások belsejét, mert másképp megbűdösödnek. Egy napig hagyjuk száradni őket. Az ilyen tojás hurkapálcára szúrva bármivel díszíthető, száradás után egy hosszú tüvel átfűzhetjük, és fel lehet akasztani, tojásfűzert is készíthetünk belőlük. Nagyon szép ablakdíszek!

Hímes tojás

Az igazi hímes tojás úgy készül, hogy az írókát (egy levágott toll fába erősítve) felmelegített viaszba mártogatva rajzolják fel az ősi motívumokat, majd festőlebe teszik az így

telerajzolt tojást. A megfestett tojásokról lekaparják a viaszt, és láthatóvá válik a rajz, mert a viasz helyét nem festi meg a festék. Ha nincs viaszunk sem írókánk, hipóba mártogatott fogpiszkálóval lemehatjuk a festéket a már befestett tojásról. A végeredmény ugyanaz, mint a hímes tojásnál, csak ez a tojás nem ehető.

Berzsel tojás (levélrátétes tojás)

Nálunk nem használják ezt a szót, de a technika ismert: apró leveleket (nincs is nagyobb ilyenkor tavasszal) kell felerősíteni a tojásra cérnával, vagy még jobb egy már nem használt harisnyába kötni a tojást. Minél szorosabb a kötés, annál érdekesebb lesz az eredmény, látszani fog a levélke apró ereze (legszebb a büröklevél). Hátránya, hogy a harisnya elkötése is látszani fog a túloldalon.

Ragasztózás

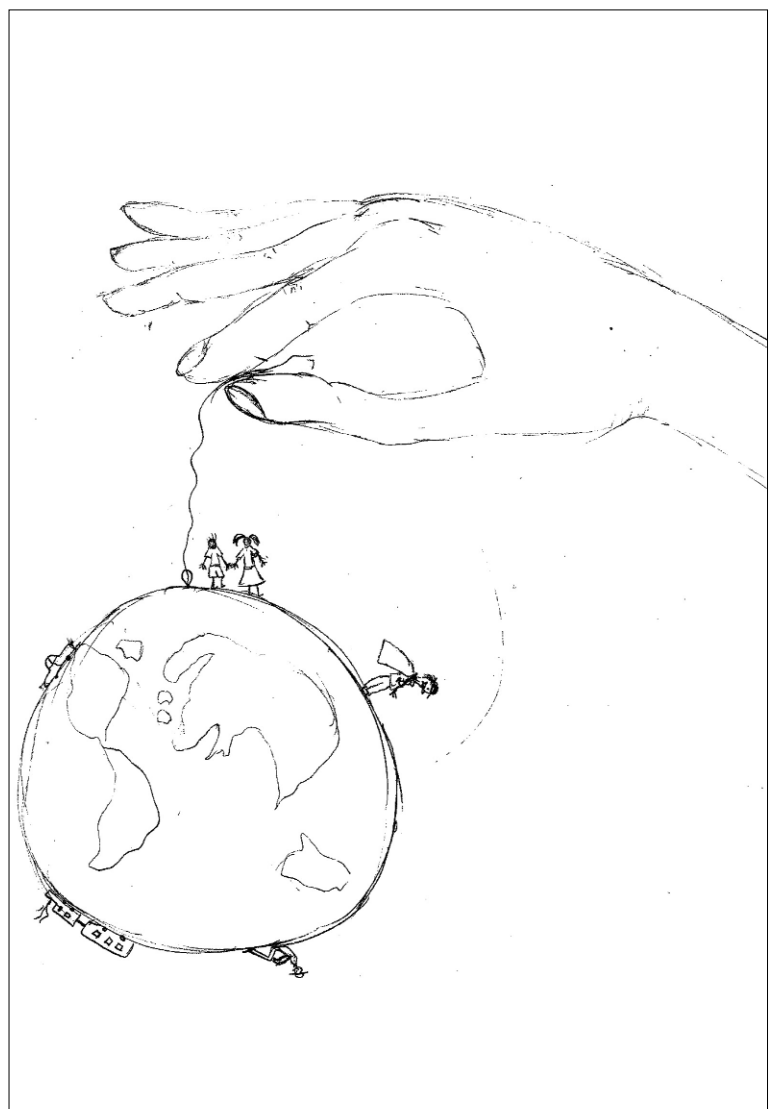
A matricás, szalvétatechnikás tojások már a mai ember leleményességét (és kényelmét) tükrözik. A matricát tegyük inkább fehér tojásra. A szalvétából kivágott motívumot válasszuk le a többi rétegtől (csak egy rétegű legyen, mert másképp leválik a tojásról). Papíragasztóval is felragasztható, de szalvétaragasztóval fényesebb. A ragasztóval bekent tojást forgathatjuk mákba vagy színes papírdarabokba. Inkább kifúrt tojásra tegyük, mert állandóan hullni fog róla az ünnepi csillogás.

A tojáspatkolás

Na erről majd máskor...

✠ Jagos Helén

Isten (részlet József Attila költeményéből)

Hogyha golyóznak a gyerekek,
Az Isten köztük ott tényfereg.
S ha egy a szemét nagyra nyitja,
Golyóját ő lyukba gurítja.

Ha hideg a föld leheverni,
A Napot nagy felhőkbe rejti
És meg-megráncigálja fűrtünk,
Úgy mondja meg, hogy le ne ülünk.

Ő sohase gondol magára,
De nagyon ügyel a világra.

A lányokat ő csinósítja,
Friss széllel arcuk pirosítja.

Ő vigyáz a tiszta cipőre,
Az uccán is kitér előre.
Nem tolauskzik és nem verekszik,
Ha alszunk, csöndesen lefekszik.

Hogyha a jóság csak bűt hozhat,
Akkor megenged minden rosszat.
S ha velünk mégis találkozik,
Isten sohase csodálkozik.

Húsvéti szokásaink

* A húsvét a legnagyobb keresztény ünnep, ilyenkor emlékezünk meg Jézus feltámadásáról, az emberiség megváltásáról. Mivel tavasszal ünnepejük, rengeteg szokás fűződik a húsvéthoz még a kereszténységet megelőző időkben. A húsvét ideje állandóan változik, a niceai zsinat (325) óta a napéjegyenlőséget (március 21.) követő holdtölte utáni első vasárnap. Jézus 40 nap böjtölésének és kínszenvedésének emlékére a húsvétot egy negyven napig tartó böjt előzi meg, a nagyböjti időszak, ami húshagyókeddtől húsvét vasárnapjáig tartott. Régen egész nagyböjtben böjtölni kellett, egyáltalán nem ettek húst, a húsos ételek készítésére használt edényeket kisurolták, és nem vették elő húsvétig. Ma már nem ilyen szigorú a böjt, csak hamvazószerdán es nagypénteken nem lehet húst enni. Hagyományos böjti étel az olajos káposzta, a pattogatott kukorica, amit szabad tűznél rostán pattogtattak.

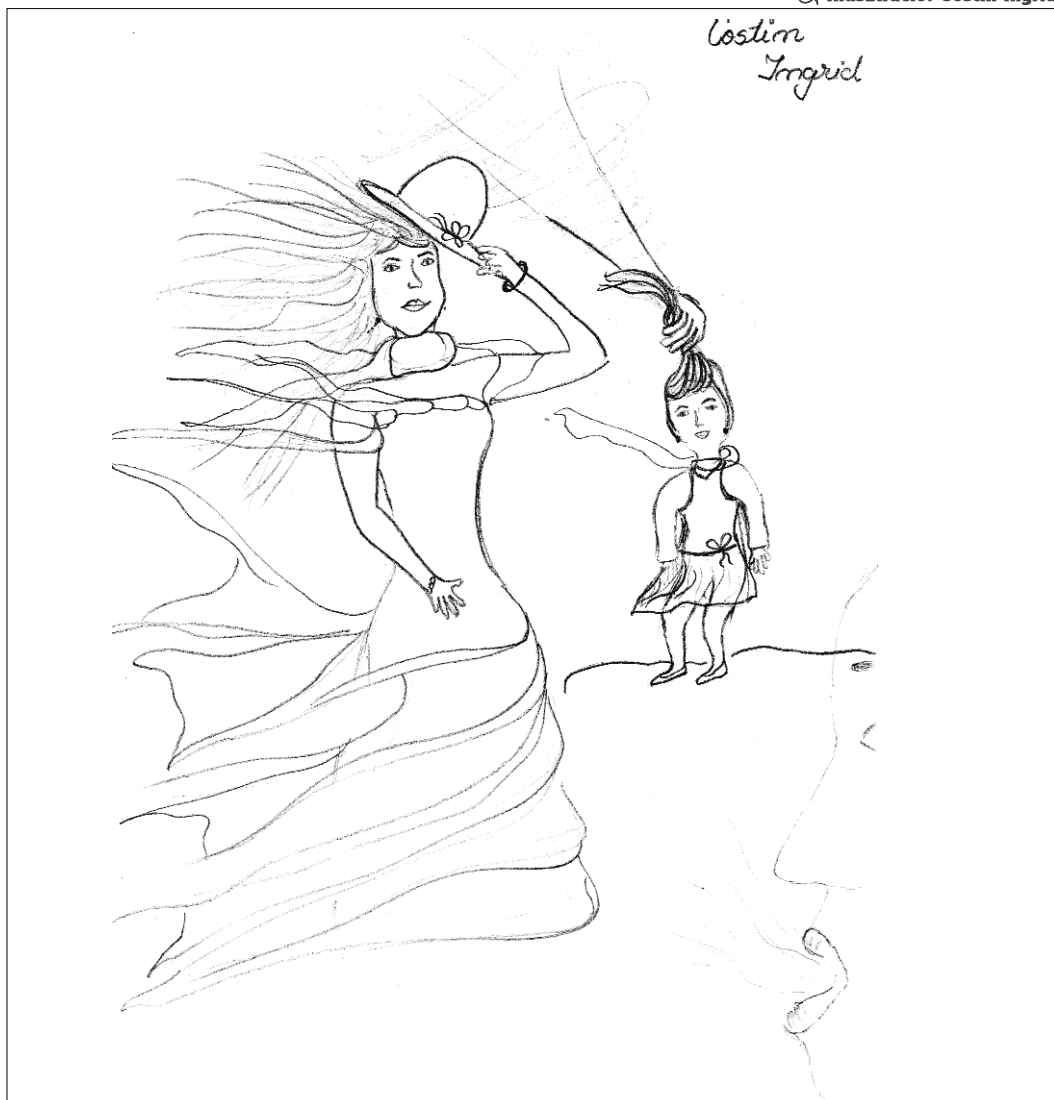
A húsvét előtti vasárnap neve virágvasárnap. Ilyenkor barkát szentelnek a templomban. Ezt a barkát nem szabad eldobni, hanem a néphit szerint, ha nehéz idő van, tűzbe kell dobni, és segít elúzni a vihart.

A bárány helyett nálunk a hagyományos húsvéti étel a sonka, ami nagyszombat reggelére már be volt áztatva. Lassú tűzön kellett főzni, hogy ne legyen sós. A sonka levében főtt meg a kolbász és a tojás is. Megszentelés nélkül senki sem ehetett ezekből. Húsvét reggelén fonott vesszőkosárba tették az egész sonkát, kb. 20 tojást

(az egész család részére) meghámozva, üvegben pálinkát, sót, tormát és az elmaradhatatlan fehér kalácsot. Mindezt szép hímzett terítővel takarták le, amit csak erre az alkalomra használtak (ez volt a szenteltes terítő). A megszentelés a templomban történt, ahol minden család megjelent legalább egy ilyen kosárral, és ha valaki tévedésből a más kosarát vitte haza, ugyanide kellett visszavinni kicserélni. Ma is él sok érmelléki faluban az ételszentelés szokása, de már nem visznek egész sonkát, főleg nem pálinkát. A megszentelt ételnek mágikus erőt tulajdonítottak, nem volt szabad eldobni a maradékot csak a tűzbe, a sonkacsontot pedig az ereszbe kellett ütni (a nádfedél végébe), hogy a villám ne üssön a házba. A szenteltből enni még ma is ünnepi esemény, olyan, mint a karácsonyi vacsora.

Másnap, húsvéthétfőn volt a locsolás. A lányok dolga volt a tojásfestés, ami hagyományosan lucernával vagy krepp-papírral történt. Ismert volt már a levelek (bőrök, eperlevél) rászoritása is a tojásra harisnyával. A fiúk ugyanúgy, mint most, nem hagyták hervadozni a lányokat, szappanos vízzel (amit ők is krepp-papírral festettek meg) locsolták meg őket. A lányok festett tojást és virágot adtak a locsolóknak. Locsolni csak reggel lehetett az első harangszóig. A locsolás alapja a víz tisztító, termékenységharó erejébe vetett hit, amiről a locsolóversek szövegei is tanúskodnak.

✂ Jagos Helén

Locsolóvers

Jó napot, jó napot,
friss jó egészséget,
kérnék a gazdától
egy kis engedelmséget.
Megkapom?
(Megfiam!)

*
Feltámadt a Jézus,
mondják az írások
Vízöntő hetfüre
buzognak források.
Eljöttem hozzátok
legénylétemre,
hogy harmatot öntsek
egy szép leány fejére.

Mert ha meg nem öntözöm
ezen esztendőben,
nem virágzik szépet
nekünk jövőendőben.
Virágozzon szépet,
ékes virágokat,
nyerjen az egekben
fényes koronákat.
Szabad-e locsolni?

Receptötletek az ünnepi menühöz

Húsvéti töltött csirkemell tormamártással

Hozzávalók: csirkemellek, 10 dkg mozzarella villával összezúzva, 2 evőkanál snidling apróra vágva, 1 evőkanál mustár, 4 szelet bacon, fűszer, olaj.

Tormamártáshoz: 2 dl tej, 2 dkg vaj, 1 evőkanál liszt, 2 evőkanál friss reszelt torma, 1 evőkanál citromlé, pici só, egy-egy evőkanál aprított snidling és zöldpetrezselyem.

Elkészítés: A sütőt előmelegítjük 200 fokra. A sajtot a mustárral és snidlinggel jól összekeverjük. Bevágjuk a csirkemelleket jó mélyen és megtöltjük a sajtos töltelékkel. Betekerjük egyenként 2 szelet baconnal majd a húst kívülről tetszés szerint fűszerezzük. Egy serpenyőben kevés olajat töltünk és a csirkemelleket előpirítjuk majd egy jénai táliban egymás mellé helyezve 25 perc alatt megsütjük.

Tormamártás: A tejből, lisztből és a vajból besamel mártást főzünk, majd elkeverjük benne a tormát és a zöldfűszereket, végül citromlével és sóval ízesítjük.

Húsvéti mazsolás sütemény

Hozzávalók: 25 dkg sütőmargarin, 25 dkg liszt, 25 dkg porcukor, 5 tojás, 5 citrom leve, 20 dkg mazsola, 4 csomag vaníliás cukor

Elkészítés: A hozzávalókat összekeverjük, kikent, lisztezett ózgerincformába kanalazzuk, elsimítjuk, majd előmelegített sütőben 180 fokon kb. 30 perc alatt megsütjük. Még finomabb és mutatósabb, ha csokoládéval leöntjük.

Kocsonyázott sonka

Hozzávalók 4 személyre: 60 dkg főtt sonka, 2 gerezd fokhagyma, 5 evőkanál zselatinpor, 2 dl száraz fehérbor, 1 kávéskanál barnacukor, 30 dkg juhtúró, 2 dl majonéz, 2 evőkanál ecetes torma, 1 kávéskanál porcukor

Elkészítés: A főtt sonkát kb. fél cm-es szeletekre vágjuk. A fokhagymát megtisztítjuk, összezúzzuk. A zselatint hideg vízbe áztatjuk.

Felforralunk 4 dl vizet a borral, a zselatinhoz öntjük, belekeverjük a cukrot, egyet forralunk rajta, és kissé hűlni hagyjuk. Közben a juhtúrót simára keverjük a fokhagymával, megborsozzuk. A formát, melyben a kocsonyát készítjük, kibéleljük vékony átlátszó fóliával, betesszük a mélyhűtőbe, hogy jól át-hűljön. Kivesszük a hűtőből, majd a kihűlt aszpik 1/3 részét beleöntjük, és ismét betesszük a mélyhűtőbe kb. 10 percre dermedni. A megdermedt aszpikra rákenjük a fele túrókrémet, ráfektetjük a sonkaszeletek felét, majd leöntjük a maradék kocsonya felével, és ismét dermedni tesszük a mélyhűtőbe. Amikor megdermedt, a túró másik felét rákenjük, befedjük a sonkával, majd végül az utolsó réteg aszpikkal leöntjük. Már nem a mélyhűtőbe, csak a normál hűtőbe tesszük kb. 12 órányi időre, hogy jól megszilárduljon. A majonézhez hozzáadjuk az ecetes tor-

mát, a cukrot, csipetnyi borsot, és jól kikeverjük. A kocsonyázott sonkát kiborítjuk a formából, felszeleteljük, és a tormás majonézzel kínáljuk.

Húsvéti sonkasaláta

Hozzávalók: 30 dkg főtt füstölt sonka, 5-6 karika házikolbász, 4-5 főtt tojás, 2 dl tejföl, 3-4 szem hónapos retek, 1 közepes fej lilahagyma, só, bors, pici piros arany

Elkészítés: A sonkát, a kolbászt, a retket és a lilahagymát apró kockákra vágjuk. A tojások sárgáját kiszedjük, külön tálba tesszük. A fehérjét összekockázzuk, hozzáadjuk a sonkához. A sárgáját szétnyomkodjuk, a tejjel simára keverjük, fűszerezzük, majd a sonkás keverékre öntjük. Hűtőben picit állni hagyjuk, hogy összeérjenek az ízek. Kétféle recept a megmaradt húsvéti sonka és tojás felhasználására - vagy csak feldobni a húsvéti kínálatot. ✂

Ügyeskedve készültek az életre

🔗 **Eredményesen szerepeltek a székelyhídi diákok az Adj, király, katonát! országos döntőjében**

Folytatás az 1. oldalról ✂

A szervezők, az Országos Dávid Ferenc Egylet és a Magyar Ifjúsági Tanács (MIT) tagjai kellemesen vegyítették az írásos feladatokat és a játékos erőpróbatételeket, a hangulatteremtő közös játékokról, együttkiabálásokról sem feledkezve meg.

A verseny megálmodója és főszervezője (a „főguru”), Bardócz Csaba ikafalvi református lelkész mindössze pár mondatos bevezetőjében elmondta, hogy a verseny fő célja a családi életre való felkészítés, a testvéri összetartozásra, a nyitottságra való nevelés. Innentől kezdve a gyerekeké volt a főszerep, a két „guru” – Rácz Norbert unitárius lelkész és Molnár Imola teológus hallgató – vezetésével kezdetét vette az egész napot kitöltő verseny.

A vetélkedőn a szervezők célkitűzéséhez híven nemcsak a tudás számítot, hanem legalább annyira a talpraesettség, az összetartás, az együttműködés a csapattagokkal. A csapatokat épp ezért családoknak hívták (így minden versenyző külön családba került a kolozsvári döntőn). A játék nem babra ment, hanem „almára”, ezek jelentették ugyanis a pontokat. A begyűjtött almákat egész nap magukkal hordták a családok, mert egy vicces kedvű szervező (ő jelenítette meg a gombaszédót az

egyik meséből) állandóan lopkodta az almákat, sőt azzal borzolta a családtagok idegeit, hogy úgy tett, mintha az almába harapna. A fél alma is ért pontot, de persze csak felet. Biztatták is a „guruk” a versenyzőket, hogy nyugodtan megehetnek egy-egy almát. Mellesleg a gyümölcsöket egy 'Mérgezett' felirattal ellátott dobozból vettek elő.

A családi próbatételek nagyon életszerűek vagy akár meseszerűek voltak, mert mindegyiket egy meseszerzőnek beöltözött szervező találta ki és magyarázta el a gyerekeknek. Egy pár az életre nevelő helyzetekből: cipőfűzőkígyót készítettek a teremben lévő cipőfűzők kölcsönkérve (ha elég bátrak voltak, kérhettek a tanároktól és a zsűritől is), ragaszthattak pufifát a köpöd, nyalod, ragasztod módszer segítségével (bárki kipróbálhatja), átbújhattak macskákat megszegényítő ügyességgel a háromdimenziós madzagpókhálón, amelyet egy boszorkány készített öt szervező karján, lábán átvéve. Könyörögni is lehetett a gyanús székelyes beszédű boszorkánynak az előre kihúzott mesék alapján. A további talpraesettségi, találékonysági próbák közül megemlíthjük a kézzel, pillangótánc hármában egy padlóra ragasztott egyszemélyes papírvirágon, címerkészítés földön, széken, levegőben (mivel csak 10

aszta jutott a 22 csapatnak). Közben körforgászerűen egyéni feladatlapot is megoldottak a versenyzők.

Mindezek után, mint a „való” világban, jött a legizgalmasabb próba, a párbaj. Minden család maga elé tette minden eddig szerzett almáját. Bizonyos számú almát lehetett kockáztatni, elveszteni vagy megduplázni. A párbajra jelentkező család megnevezte a kihívott családot, meg egyeztek az almák számát illetően, majd a kezdeményező család feltehetett egy kérdést a meséből a megtámadott családnak. Ha az tudta a választ, az almák hozzá vándoroltak, ha nem tudta, ő adott ugyanannyi almát a kihívójának.

Így utolsókból is lehetnek elsők. De hogy mégse a szerencse döntsön, villámkérdések következtek a mesék alapján, majd, hogy senki se mondhasssa otthon, hogy nem is fáradt el, jól megfuttatták a családokat. A hatalmas iskola a pincétől a felső emeletig egy tájfunás színterévé vált. Széduletes rohángálás után (mert persze az egész időre ment) eredményhirdetés következett.

A székelyhídiak az egész verseny idején jól teljesítettek, zöld almáik már alig értek az asztalon. A lopós gombaszédó állandóan környékezte őket, de ők, ha kellett, az almákra hasaltak. Egyéniben Murgui Orsolya érte el az első helyezést, hibátlanul válaszolva minden kérdésre (egyedül neki sikerült ez a 68 versenyző közül). Így az utána következő öt legjobbal együtt ő is részt vehet júliusban a Tusványoson szervezett Mindent elDöntőn, vagyis az utolsó döntőn. Csapatban Kulcsár Alex családjával második, Murgui Orsolya harmadik helyezést ért el. Nem maradt le sok almával Gábor Anett családja sem. Gratulálunk nekik és köszönetet mondunk a szervezőknek is, akik a fergeteges tempójú versenyen igazi családi hangulatot tudtak teremteni kedves odafigyelésükkel, humorukkal, illetve azzal is, hogy elhozták a saját gyerekeiket is, mert hát ők lesznek a **katonák**.

✂ **Jagos Helén**

Zongoraest Liszt Ferenc és kortársai tiszteletére

🔗 **Thurzó Zoltán nagyváradi zongoraművész gyönyörű játéka mellett jó mesélőnek bizonyult**

Zongoraestet szerveztek március 24-én a székelyhídi református templomban. A vendéglőadó Thurzó Zoltán nagyváradi zongoraművész előadásában híres melódiák csendültek fel az ódon falak között. Az est fővédnöke Csűrű István királyhágómelléki református püspök volt.

✂ A műsorban a hallgatóság egy képzeletbeli hajón utazhatott végig a zenetörténet nagyjainak élettörténetén és művészeti pályáján. A műsorban elhangzott az idei év ünnepe, Liszt Ferenc *Harmonies poétiques et religieuses* zongoraciklusának számos darabja, ugyanakkor felcsendültek olyan híres zeneszerzők művei is, mint Chopin, Grieg vagy Schumann.

Thurzó Zoltán nem csak kiváló művészeknek, de jó mesélőnek is bizonyult, mivel minden zongoramű eljátszása előtt elmesélte annak keletkezését, fő témáját, valamint szerzőjének sorsátörténetét, így a komolyzenében kevésbé jártasak sem érezhették feszélyezve magukat. Sok érdekesség kiderült a zene nagyjairól, például Schumann

egy könyvkereskedő és árus édesapa sarja, aki a zeneszerzői pálya mellett az irodalomba is belevetette magát, amiről számos verse és egy színdarab is tanúskodik. A kis Edvard Grieg gyűlölte az intézményesített formákat, ezért gyakran érték iskolakerülésen tanárai, szülei. Schumann a siker érdekében ujjtágító gépezetet (kora boszorkánykonyhájának egy darabját) használt és ennek folyamánként lebénult kezének középső ujjja, így kettőtört pianistaként folytatott pályafutása, ezért a zeneszerzés felé fordult. Chopin *Nocturne* elnevezésű zongoradarabjai éjjel gyertyafényben születtek. Grieg halála után testét kérésére szerint elhamvasztották, és a hamvait tartalmazó urnát Troidhaugen fjordjára néző sziklában helyezték végső nyugalomra, amire nem véstek sírfeliratot.

A zongoraest egy művészettörténeti előadással egészült ki és a hallgatóság számos érdekes információval és egy átütő zenei élménnyel távozhatott a majdnem két és fél óras utazásról. A zongora-előadáson a művész virtuózként csalta elő a dallamo-

kat kis pianínója billentyűiből.

Az est egészét Liszt Ferenc szelleme és munkássága hatotta át, hallhattunk csodás világtáviról munkásságáról, barátságairól, elismertségéről és az is kiderült, hogy a témaválasztás sem volt a véletlen műve. A magyar UNESCO-bizottság javaslatára 2011-et nemzetközi Liszt-évként nyilvánították, melynek apropójául a zeneszerző születésének 200. évfordulója szolgált.

Az utazás vége sok meglepetést tartogatott. Gavrucza Tibor református lelkész köszönetét nyilvánította ki a szervezők és megjelentek irányába és a művész úrnak is nagy meglepetést szerzett, mikor tiszteletdíjként átnyújtotta Csörjén Dezső székelyhídi képzőművész Liszt Ferencről készült üvegfestményét. Az est jó hangulatban zárult, mindenki kellemes élményekkel és rengeteg régi-új információval távozott, abban a reményben, hogy még számos hasonló kezdeményezésre kerül majd sor a közeljövőben.

✂ **Ványa Blanka**

Imahét Nagykágyán

✂ Egyetemes imahetet tartottak Nagykágyán március 20-27. között. A hét folyamán az istentiszteletek délután 7 órától kezdődtek a református templomban.

Hétfő este „Egy test – sok tag...” – Ézs 55, 1-4: „... jertek e vezekre...” igeverssel Futó Ferenc érolasi lelkipásztor nyitotta meg az imahetet. Az igehirdetést követően a nagykágyai ifjak és „öregebb” ifjak (ahogy Bara László nagykágyai lelkipásztor nevezte a gyerekeket és ifjakat) köszöntötték énekekkel és szavalatokkal a vendéglelkész és a gyülekezet tagját.

Kedden Kovács Gyula margittai lelkipásztor hirdette az ígét „Az apostolok tudományához való ragaszkodás egyesít minket” címszó alatt, az Ézs 51, 4-8 igeversek alapján. Kedden már a hétfői naphoz képest szép számban voltak jelen úgy nők, mint férfiak és gyerekek is. Az istentiszteletet követően ismét a gyerekek és IKÉ-s ifjak műsora örvendeztette a híveket.

A szerdai napon „A javak megosztása, mint az egység nyilvánítása”, Ézs 58, 6-10: „Az éhezőknek szegd meg a kenyeredet” témában Balla Tibor érábrányi lelkipásztor istentiszteletét hallhattuk. A gyerekek ismét színes műsorral készültek Balla Frigyes nagykágyai vállastanárral segítségével, aki gitáron kísérte az énekeket az egész hét folyamán.

Demeter Sándor tóti lelkipásztor Mózes II. könyvéből olvasott fel csütörtökön: „Ez a kenyér, amelyet az Úr adott nektek eledelül”, melyet a gyerekek éneke, szavalata követett.

Pénteken a hegyközszentmiklósi lelkipásztor, Árus Csongor László prédikációjában a Ján 2,1-9 „Az Úr a szabadtás!” igeverset hallgattuk, „Tettekre ösztönözve az imádságon keresztül” címszó alatt, majd a fiatalok énekekkel gazdagították az istentiszteletet.

Szombaton „A feltámadás hitében élni” – Ézs 60, 1-3, 18-22: „A szabadulást hívod kőfalaidnak, és kapuidnak a dicsőséget” igevers tartalmával kezdődött a szombat délutáni istentisztelet Rákosi Jenő érmelléki esperes szolgálataival, melyet követően ismét az ifjak szolgálata következett, köszöntve az esperes urat és a gyülekezetet.

Vasárnap „Isten a békéltetés szolgálatára hívott el” motóval 1Mózes 33,1-4: „Ézsau elébe futott, megölelte őt... és sírtak” igeverssel zárult az imahét, amit Simon Szabó István éradonyi lelkipásztor tartott, melyet ezután az imahét bezárásaként a gyerekek és ifjak szolgálata tett jellessé.

Az imahét minden estjén lelket melegítő, felemelő élményekben gazdagodtunk mindannyian, akik részesei voltunk ezeknek az alkalmaknak, feltöltődve lelkileg az elkövetkező hétköznapok szürkeségeire és felbátorodva arra, hogy ne szégyelljük keresztény létünket.

✂ **Zelevics Emőke, Nagykágya**

„Elítélték” az öreg halászt

✂ Néhány nappal ezelőtt különleges esemény botránkozta meg a várost. A központban lévő öreg halászsobronk a szokásos „Jó reggelt, kedves székelyhídi polgár!” helyett egy sima „szerbusszal” elintézte a reggeli köszöntést. Mentségére szolgáljon, hogy a település kétnyelvűsége való tekintettel legalább a köszöntés is kétnyelvű volt: jól hallhatóan, érmelléki tájszóval magyarul, s feliratozva románul. Természetesen ez a lakosságot nem hatotta meg, tetteért a szobrot elítélték és megfosztották műanyag kiegészítőiktől. Hiába, az emberek előbb ítélik meg, minthogy gondolkoznának. Kérem alás-

san, a szobor nemcsak hogy ártatlan, sőt, mi több, egyenes jótévő, mivel komoly tanítói szándék fedezhető fel felszínesnek látszó tette mögött. Az utólagos szakvélemény megállapította, ez nem egy egyszerű köszönet volt, hanem felhívás is egyben. A villájára szúrt pillepalackkal a hulladékproblémára, a szemégyűjtés fontosságára, míg a kézben tartott sör az alkoholizmusra igyekezett felhívni a lakosság figyelmét, esztétikai értéket teremtve. Sajnos még mindig nem elég érett ez a társadalom ahhoz, hogy egy ilyen tanító jellegű, művészeti alkotást, esztétikai remeket értelmezni tudjon. ✂

Március 15-i emlékezés Érmelléken

Érköbölkút és Hegyközszentmiklós: „Halló, magyar! Hol vagy? Felelj!”

* A két érmelléki falu iskolásai már egy nappal korábban elkezdték a nemzeti ünnepre való felkészülést. Ebben tanáraik és a magyarországi Vasárnapi Iskola Alapítvány önkéntesei voltak segítségükre. Utóbbiak, Kaszás Mária, Szabó Edit és Hutzler Vilmos visszajáró vendégei a két falu iskolájának, hiszen múlt év vége óta rendszeresen tartanak foglalkozásokat az ott tanuló diákoknak.

A programsorozat reggel indult az **érköbölkúti** iskolában, a gyerekek kokárdát, csákót és pártát készítettek maguknak, közben az iskola udvarán azt is megnézheték, hogyan kell

✎ Istvándi Noémi

egy huszárlovat felnyergelni a csatára. Ezt követően kicsik és nagyok együtt énekeltek ismert és kevésbé ismert nemzeti dalainkat, a tanulók lelkesen zengték: „Halló, magyar! Hol vagy? Felelj!... Bármerre vitt a

sors, hív az ősi föld./ Zászlója még ma is piros, fehér, zöld!”

A közös éneklés után diákok és tanáraik együtt indultak el megkoszorúzni Dráveczky László egykori parancsnok sírhelyét, akinek irá-

nyítása alatt 1849-ben szabadcsapatot szerveztek Érköbölkúton. Czondi István helyi lelkész, valamint Oláh Éva, az iskola megbízott igazgatónőjének beszéde után a gyerekek zenés-verses előadást mutattak be, majd az itt összegyűltek együtt visszamentek az iskola udvarán felállított kopjafához, melyet szintén megkoszorúztak. Rákóczi Lajos helyi magyartanár a forradalom érköbölkúti vonatkozásait vázolta fel a kopjafánál megjelenteknek, ami után Hutzler Vilmos tartott beszédet, melyben kiemelte, hogy március 15-e megemlékezés, de nem ünnep számunkra, hiszen a szabadságharc igen nagy vérvesztéssel járt.

A megemlékezés a *Szózat* elnevezésével zárult.

Ez után az alapítvány önkéntesei autóval átmentek a szomszédos **Hegyközszentmiklóstra**, ahol már várt rájuk a lelkes iskolások tette kész csapata. A szép számban megjelent nebulók a köbölkútiakhoz hasonlóan szintén kokárdát, csákót és pártát készítettek maguknak. A kézműves-foglalkozás után közös énektanulás következett, s miután a nótázás már mindenkinek jól ment, néhány tánclepet is megtanultak a gyerekek, így a program igazán jó hangulatban ért véget és mindenki jókedvűen, kedves élményekkel gazdagodva térhetett haza.

✎ Pap Enikő

1848, te csillag, népek hajnalcsillaga!

* **Hegyközszentmiklóson**, mint általában minden magyar ajkú településen, idén is megünnepezték március 15-ét. Árus László tiszteletes ünnepi igehirdetése után, a helyi iskolások *1848 te csillag, népek hajnalcsillaga!* címmel ünnepi műsort adtak elő Bérés Imre tanító, Mocsár Irénke és Bérés Angéla tanárnők vezetésével. Az ünnepi műsor keretén belül a diákok felidéztek a forra-

dalom szellemét versekkel, énekekkel, történetekkel. Az ünnepi istentiszteletet a *Himnusz*-szal zárták, de itt még nem volt vége a megemlékezésnek. A templom előtt gyülekeztek a diákok, tanárok, tanítók és az iskolaigazgató, hogy együtt ünnepéjes keretek között megkoszorúzzák a 48-as kopjafát.

Gyerekszivajtól voltak hangosak az utcák a jó időben, amíg felértek a futballpályánál található kopjafához. A koszorút Mocsár László iskolaigazgató helyezte el a kopjafán az iskola nevében. Majd a jelen-

lévők összeálltak egy csoportkép erejéig. Sajnos mások nem képviseltették magukat a koszorúzáson, az iskola képviselőin kívül, de reméljük jövőre másképp lesz és mások is, úgy fogják gondolni, hogy a forradalom nekik is jelent, jelentett valamit, amiről érdemes megemlékezni.

✎ Istvándi Noémi

✎ A szerző felvétele

Csokalyon „csatába hívták” a jelenlévőket

* Március 15-én, kedden **Csokalyon** is megemlékeztek az 1848-49-es forradalom és szabadságharc kezdetének évfordulójáról a délutáni órákban. A délelőtti folyamán az iskola diákjai kokárdákat, zászlókat, huszárcsákókat készítettek, amelyekkel „felfegyverkez-

ve” tiszteletüket tették Fényes Elek szobránál. (A Csokalyon született Fényes Elek az Országos Statisztikai Hivatal vezetője, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, valamint 1848-ban Kossuth Lajos elkötelezett híve és munkatársa volt. A világosi fegyverletétel után

Csokalyon bujdosott, és bár a halálos ítéletet sikerült elkerülnie, a szabadságharc leverése után a pályája megtört, mellőzött lett.) Az iskola diákjainak rövid, ünnepi műsora tette teljessé a jeles alkalmat, majd Kossuth-nótákkal „hívták csatába” a jelenlévőket. Az esemény a szobor koszorúzásával zárult.

✎ Sajter Réka

✎ Fotók: Boros Ágota

Érolaszi: kevesen az emlékűnnepen

* **Érolasziban** március 20-án, vasárnap a templomban ünnepezték a helybeliek a nemzeti ünnephez kapcsolódóan. Előbb Futó Ferenc tiszteletes gondolatait és tanításait hallgatták ezen ünnepről, annak fontosságáról és jelentéséről, az ünnepi istentisztelet után megkoszorúzták a templom udvarán lévő kopjafát. Az egyház és a közösség nevében koszorúzott Komsa Tibor gondnok, az érolaszi RMDSZ részéről koszorút helyezett el Aszalós Árpád, valamint a Magyar Polgári Párt nevében pedig Kécz Lajos és Kocsis Zoltán.

Sajnos az ünnepségen a falubeliek közül igen kevesen vettek részt, de reméljük, hogy ez csak a rossz idő miatt volt így, bár ez szerény véleményem szerint nem mentség egy ilyen fontos megemlékezésnek a kihagyására. Őseinkre, akik bátor cselekedeteikkel kifejezték nemzetünk szabadságszeretétét és szabadság utáni vágyát, méltóképpen kell évről évre megemlékezni.

✎ Fazekas Evelin

Petőfire emlékeztek a petőfisek

☞ Az iskola apraja-nagyja összegyűlt a színes március 15-i ünnepségen

A szerző felvételei

* A '48-as forradalomra és azok hőseire emlékeztek a székelyhídi Petőfi-liceum előtt március 15-én. Akik éltek a lehetőséggel, és részt vettek az ünnepségen, nem mindennapi műsorok lehetnek szemtanúi, ugyanis a közel egy órás megemlékezésnek igen színes volt a programja, amely elsősorban Hevesi Zoltán István tanár úrnak és a magyar-, illetve történelemtanáraknak köszönhető.

Indításképp egy rendhagyó kísérletet láthattunk, amely azt vizsgálta, hogyan tudja száz ember egyszerre elszavalni a *Talpra magyart*, és milyen hatása van ennek? Ha egy ember

ügyesen elszaval egy verset, az szép; ha több ember egyszerre, az csodálatos; ha száz ember, az szinte maga a katarzis, megfelelő levezető zenével meg különösen. A kellő hangulat megteremtése után Major Zsuzsanna tanuló felkonferálta Wilhelm Mária történelemtanárnőt, aki ismertette az összegyűlt hallgatósággal a '48-as eseményeket. A tanárnő beszédét őt szavalat követte Beke Boglárka, Márton Beáta, Pop Richárd, Preznyák László és Soós Szabolcs jóvoltából.

A szavalatok után kokárdákat osztogattak a tömegben, közben a Tini Dance Center alkalomhoz illő táncát

tekinthette meg az ünnepelő sereg. A szavalatok és a tánc után más műfajok is előtérbe kerültek, mint például az ének vagy a zene. Előbbit a Búzavirág Népdalkör képviselte néhány forradalmi dallal, mint például a *Kossuth Lajos azt üzenté...* kezdetű énekkel, míg utóbbit, a zenét az iskola gitárszerepe az *Európa közepén*, vagy a *Harangok dala* című számokkal. Ez akár befejezésnek is szép lett volna, azonban itt még nem ért véget, ugyanis még Szabó József elszavalta *A vén zászlótartót*, majd a Tini Dance is visszatért egy zárótáncal.

Végezetül nem volt más hátra, mint az iskola előtt álló Petőfi-szobor megkoszorúzása. Elsőként a polgármesteri hivatal nevében koszorút helyezett el Csorba Kinga és Paluska György, őket követte az iskola képviselőiben Boros István és Hegyesi Viktor, majd a Scola Nostra Egyesülettől Borosnyai Ildikó és Pap József, továbbá a Székelyhídi Diáktanács részéről Püskök Levente és Takács Tamás. Ezenkívül természetesen bárki elhelyezhetett egy szál virágot, és voltak is, akik éltek a lehetőséggel.

Látható tehát, hogy valóban igen színesre sikeredett a program, amelyhez hozzájárult a körülbelül ezres nagyságrendű tömeg, vagy az elemi iskolások jelenléte, saját készítésű piros-fehér-zöld zászlókkal. Zárásképp esetleg annyit, hogy tekintsük bizakodva a jövőbe, és bízunk benne, hogy jövőre még ennél is szebb megemlékezésen vehetünk majd részt.

☞ Ifj. Major Lajos

Lakodalom itt, lakodalom ott (1.)

* Januári lapszámunkban már beszámoltunk arról a Kommunikáció Határok Nélkül Plusz elnevezésű projektről, melynek célja közelebb hozni egymáshoz a határmenti területeken élőket. Első állomása Debrecen volt, ahol idén januárban egy öt napos képzésen vehettek részt azok a Bihar és Hajdú-Bihar megyeiek, akik úgy döntöttek, hogy részt vállalnak a közös fejlesztések elősegítésében. A képzés végén olyan pároknak kellett alakulniuk, melyeknek egyik tagja magyarországi, másik pedig romániai. A párok azt a feladatot kapták, hogy közösen dolgozva megvalósítsanak valamit, ami településük egy apró darabkáját megismerteti a nem ott élőkkel. Ennek a feladatnak értelmében következzen most két írás az érmelléki, illetve a Hajdú-Bihar megyei magyar lakodalmakról (ez utóbbi leírást következő számunkban közöljük – szerk. megj.).

Lakodalom az Érmelléken

Az 1930-as évekkel kezdődően az Érmelléken a lakodalmakat szombaton tartják, ám az előkészületek természetesen hamarabb elkezdődnek. Már napokkal, hetekkel korábban összeülnek a közelebbi nőrokonok, szomszédok, és

kezdetét veszi a csigacsinálás, hiszen a csigaleves, a csigatésztával befőzött húsleves a lakodalmak elmaradhatatlan része. Ez a munka igazi közösségi eseménynek számít, ugyanúgy, mint az, hogy a rokonok, szomszédok lisztet, tojást, tyúkot visznek a lakodalmas házhoz, melyért cserébe kaláccsal, borral kínálják őket. A tyúkokat csak a lakodalom előtt egy nappal, pénteken vágják le és kopsztják meg, majd másnap, azaz a lakodalom napján főzik belőle a levest.

A szombat délelőtt leginkább a vendégek fogadásával, illetve a lakodalmas ételek készítésével telik. Az ebéden általában jóval kevesebben vannak, mint az esti mulatozáson, ilyenkor az ifjú menyasszony még nincs is menyasszonyi ruhába öltözve. Az ebéd általában valamilyen zöldség leves, gulyás vagy csorba, valamint csirkeaprólék vagy pörkölt és hozzá lakodalomtól függően krumplipüré, rizs vagy tarhonya. Az ifjú ara hamarabb befejezi az ebédet, mint a többiek, hogy hazamehessen és elkészüljön, felkészüljön a nap további részére. Ilyenkor szokott sor kerülni a szépítkezésre, frizurakészítésre, és természetesen a menyasszonyi ruhát is ekkor ölti magára a menyasszony, ebben rendszerint a koszorúslányai segítenek neki. Mire ezzel elké-

szülnek, a násznép is befejezi az ebédet, ami után zenei kísérettel elindulnak a lányos házhoz kikérni a menyasszonyt. Az odavezető úton a kint álló kíváncsiskodókat borral kínálják a fiatal legények, hogy nekik is juttassanak kicsit az ünnepi jókedvből. A menyasszonyt kikérni a vőfély feladata, aki tulajdonképpen a fiatal pár szívóvője, hiszen a vőlegény nevében beszél akkor, amikor kikéri az ifjú arát, és az ara nevében beszél, amikor elbúcsúztatja a menyasszonyt a legközelebbi családtagoktól. Ezt követően az első koszorúslány is elbúcsúztatja a menyasszonyt, ezúttal lánytársaitól. Ezt követően együtt elindulnak a templomi esküvőre, a vőlegényt az első koszorúslány, a menyasszonyt a vőfély kíséri a templomba. A templomi esküvő után, mely felekezetenként más és más, s melyre épp ezért most nem térek ki, a vőlegény és a menyasszony immár egy párként indul el a lakodalmas teremhez. Fontos, hogy ne ugyanazon az úton menjenek, melyen a templom felé mentek, mert ez az itteni babona szerint nem hoz szerencsét.

Az igazi mulatság akkor kezdődik, amikor ide megérkeznek; a zenészek rázendítenek, a meghívottak táncra perdülnek, közben felszolgálják a vacsora első fogását, a hidegtálat, amelyen ma

már a hagyományos disznóságok (hurka, tepertő) mellett modernebb ínycsiklások is fellelhetők. Ezt követi a fentebb már említett csigaleves, majd a töltött káposzta, a pörkölt és a levesben főtt, kipirított tyúkhús, végezetül pedig a sütemények. Mindezeket a vőfély pikáns és humoros versekkel vezeti fel és ösztönzi a vendégsejéget evésre. Ez alatt már folyik a tánc, és a fiatal párt is általában különböző próbatételek elé állítják, melyek szintén nem szűkölködnek pikáns jegyekben. Közben a menyasszonyi torta is terítékre kerül, melyből mindenki kap egy szeletet. Ugyanekkor szokott sor kerülni a menyasszonylopásra, vagy menyasszonyszöktetésre is, amikor is a lelkes és bátor férfiak elrabolják az arát, akinek a visszaadásáért általában pénzt követelnek. Miután már mindenki kellőképpen átvette a mulató hangulatot, következik a menyasszonytánc, e közben szokták átadni borítékban a fiatal párnak szánt pénzt vagy ajándékot. A menyasszonytánc után folytatódik a mulatozás, s hogy a szórakozó társaságnak legyen erre energiája, a süteményeket fennhagyják az asztalokon, és hajnalban rántott hússal kínálják őket. Ezt követően mindenki hangulata és vérmérséklete szerint akár reggelig is mulathat.

☞ Pap Enikő

Az Érmellék gyékényfonó mestere

Nyéki István bácsi szerint a fiataloknak nincs türelmük e kihalófélben levő mesterséghez

Nyéki István 1931. november 10-én született Érkeserűben, népművész, több mint negyven éve foglalkozik gyékényfonással. Erről a kihalófélben lévő mesterségről beszélgettünk a népművésszel.

A szerző felvételei

Hol tanulta a gyékényfonást? Mióta foglalkozik vele?

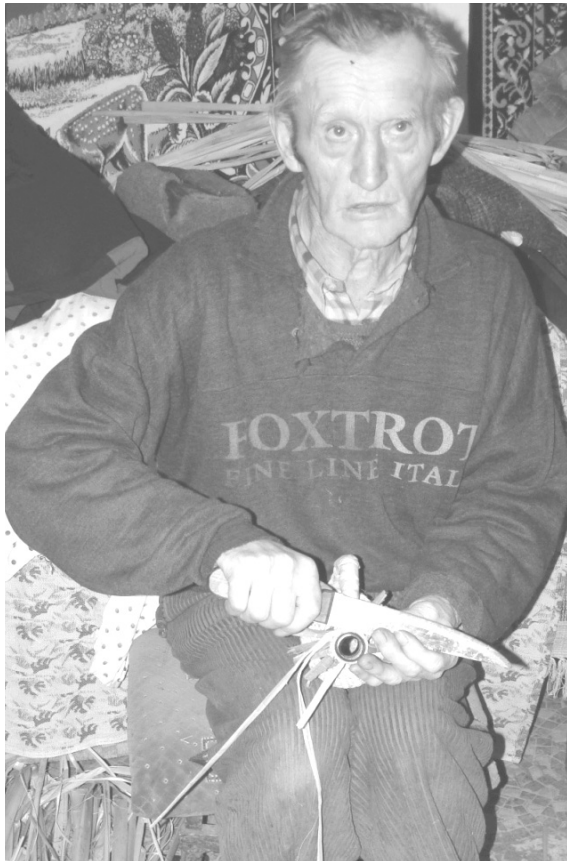
– Apám tanította a testvéreimet, egyik testvérem pedig Keserűben az iskolában tanította az asszonyokat, lányokat. 1986-ban beteg lettem, így kerültem át Székelyhídra. Portás, meg traktorista voltam, mikor jobban voltam, traktoron dolgoztam, mikor beteg lettem, portára tettem. Már negyvenegy éve csinálom ezeket a kézimunkákat.

Milyen termékeket szoktak készíteni gyékényből?

– Kézimunkákat csinálunk a fiammal, Zolival – aki már szebb munkákat készít, mint én –, sőt az unokám is tudja csinálni, Béni, csak ő nem nagyon szereti. Készítünk szatyrot, papucsot, kalapot, kiskosarat, nagykosarat, szakajtót, díszeket, meg üvegeket fonunk. De szoktunk csinálni lábtörőt, falvédőt, kanáltartót, sőt székét is fontam már. Bármit megcsinálunk, amit rendelnek.

Honnan érkeznek megrendelések, hol szokták eladni az elkészült tárgyakat?

– Inkább csak itt Székelyhídon, meg a környéken is néha, ahol véletlenül kell valami. Meg járunk a fiammal Magyarországra, Budapestig szinte minden városban voltunk már. Eleinte eljártunk egy-két piacra, később már kaptunk meghívókat ide-oda, fesztiválokra. Tavaly például Karcagon voltunk, hát nem szállodában, de diákszállóban alhattunk, meg adtak kaját, piát. Az idén még nem sok fele voltunk, csak Létán pálinkafesztiválon, meg itt Székelyhídon, a borversenyen. Mentünk volna Miskolcra is a kocsonyafesztiválra, meg Szegedre is

a télbúcsúztatóra, csak hát hideg volt, meg a lábam is fájt a múltkor, pedig jó lett volna elmenni. Tavaszodik már lassan, és akkor megindulunk megint, csak lenne már egy kis jó idő. **– Szokott járni kézművestáborokba is? Ha jól emlékszem, pár éve találkoztunk a Volt egyszer egy Érmellék alkotótáborban.**

– Igen, azt el is felejtettem mondani. Már öt éve járok ide a református templomhoz. Ott tanítom a gyermekeket, ameddig vannak és érdeklőket, addig ott vagyok és mutatom nekik. A tiszteletes azt mondta, addig üljek ott, ameddig van gyerek. Volt olyan, hogy megebédeltünk, adtak enni, inni, még egy kis pálinkát is kaptam. Utána vártam még egy kicsit, nem jöttek a gyerekek, úgyhogy hazajöttem. Az az igazság, hogy nem nagyon van türelmük a fiataloknak,

nem szeretnek sokat ülni egy helyben, hamar megunják. Legutóbb meg úgy jártam, hogy már nem volt mit kérjek fizetségbe. Kaptam már vagy húsz inget, nadrágot, kabátot, levonták az egyházadót is. Mondom, „hallja, tiszteletes úr, van magának földje? Jó lenne nekem egy házhely. Azt mondja, nincs neki. Mondom, hogy kinn a temetőbe biza jó lenne egy.” Úgyhogy már a sírhely is megvan, nem lesz rá gond, ha majd szükség lesz rá, azt is sikerült ledolgozzam, hál' Istennek.

– Ma már igen ritka foglalkozás ez a gyékényfonás. Mások nincsenek a környéken, akik ilyesmivel foglalkoznának?

– Á, nem nagyon foglalkoznak ezzel ma már. Még Székelyföldön csinálják (szerk. megj. pl.: Marosvásárhelytől nem messze, Mezőföldön van nagy hagyománya), meg itt a környéken még a múltkorokba foglalkozott vele valaki Borson, meg Szalacson is, de már nem nagyon csinálják. Nálunk tudja az egész

család, feleségem, fiam, unokám, de leginkább a fiammal csináljuk. Keserűben is tudják még páran, főleg rokonok, de ők nem nagyon foglalkoznak vele. Az az igazság, hogy az öregek, akik csinálták, már többnyire meghaltak, a fiatalabbakat meg nem érdekli.

– A gyékényfonás is ritka foglalkozás már, de gyékény se sok van. Honnan lehet beszerezni a nyersanyagot?

– Úgy jártam most, hogy nem sok van már, van még egy kis mogyorógyékényem és most abból dolgozok. Pedig szedtem én sokat tavaly, de hát sokat is dolgoztunk a télen, sokszor éjfélig

is csináltuk. Lesz már nemsoká új gyékény, május végén már lehet valamennyit vágni, de a legjobb július, augusztusban, apám is mindig azt mondta, hogy akkor a legjobb a gyékény. A Kiskút-völgy alatt, a régi focipálya környékén van pintérgyékény, onnan szoktam hozni. A gyékényt le kell vágni még zölden, azt szekérral, vagy amivel tudjuk, hazahozzuk. Itthon le kell fosztani, és csináltam ilyen kis szénaszínt neki, oda befér egy vagonnal is, ott szoktam szárítani. Mikor meg van száradva, be kell locsolni vízzel, hogy puhuljon, és utána már lehet is dolgozni vele.

– Sokat dolgoztak a télen, majd hogyan nem el is fogyott a gyékény. Mégis mennyi gyékénytárgyat lehet elkészíteni egy tél alatt?

– Hát, eddig én már megcsináltam vagy 150 ezer forintnyit, a fiamnak is van már vagy 100 ezer forint értékben, már csak el kellene adni. Amint lehet, megyünk fesztiválokra, de igazából az lenne jó most már, hogy feltenni az internetre egy hirdetést, hogy lássák sokan, és akit érdekel, eljönne, és rendelhetne nagyobb tételben, meg vásárolhatnának, amennyit akarnának, s nem kellene járjam Magyarországot. Én is már öreg vagyok, nem könnyű járkálni, nem tudni meddig húz még a csikó.

– Ifj. Major Lajos

család, feleségem, fiam, unokám, de leginkább a fiammal csináljuk. Keserűben is tudják még páran, főleg rokonok, de ők nem nagyon foglalkoznak vele. Az az igazság, hogy az öregek, akik csinálták, már többnyire meghaltak, a fiatalabbakat meg nem érdekli.

– A gyékényfonás is ritka foglalkozás már, de gyékény se sok van. Honnan lehet beszerezni a nyersanyagot?

– Úgy jártam most, hogy nem sok van már, van még egy kis mogyorógyékényem és most abból dolgozok. Pedig szedtem én sokat tavaly, de hát sokat is dolgoztunk a télen, sokszor éjfélig

is csináltuk. Lesz már nemsoká új gyékény, május végén már lehet valamennyit vágni, de a legjobb július, augusztusban, apám is mindig azt mondta, hogy akkor a legjobb a gyékény. A Kiskút-völgy alatt, a régi focipálya környékén van pintérgyékény, onnan szoktam hozni. A gyékényt le kell vágni még zölden, azt szekérral, vagy amivel tudjuk, hazahozzuk. Itthon le kell fosztani, és csináltam ilyen kis szénaszínt neki, oda befér egy vagonnal is, ott szoktam szárítani. Mikor meg van száradva, be kell locsolni vízzel, hogy puhuljon, és utána már lehet is dolgozni vele.

– Sokat dolgoztak a télen, majd hogyan nem el is fogyott a gyékény. Mégis mennyi gyékénytárgyat lehet elkészíteni egy tél alatt?

– Hát, eddig én már megcsináltam vagy 150 ezer forintnyit, a fiamnak is van már vagy 100 ezer forint értékben, már csak el kellene adni. Amint lehet, megyünk fesztiválokra, de igazából az lenne jó most már, hogy feltenni az internetre egy hirdetést, hogy lássák sokan, és akit érdekel, eljönne, és rendelhetne nagyobb tételben, meg vásárolhatnának, amennyit akarnának, s nem kellene járjam Magyarországot. Én is már öreg vagyok, nem könnyű járkálni, nem tudni meddig húz még a csikó.

– Ifj. Major Lajos

Nyerjen könyvet!

Szerkesztőségünk értékes könyvnyereményeket sorsol ki a mellékelt keresztrejtvény megfejtői között.

A REJTVÉNY MEGFEJTÉSE: _____

Név: _____ Telefonszám _____

Postacím: _____

Kérjük a kivágott szelvényt dobja be az *ÉR hangja* dobozba április 20-ig, melyek a következő helyeken lehet megtalálni: SZÉKELYHÍD – Petőfi Sándor Elméleti Líceum könyvtára, Székelyhídi Városi Könyvtár, Magyar papírbolt, CSOKALY – kocsmá, ÉRKÖBÖLKÚT – ABC, ÉROLASZI – ABC, HEGYKÖZSZEKTMIKLÓS – ABC, NAGYKÁGYA – mezőgazdasági iskola.

VAN ESZE	OKTÓBERI IDŐJÁRAS JELZŐJE	FRANCIA RÉGŐ ISMERETEK HALMAZA	TÉVED NEM GAZDAG KEN	VERŐ TERFOGAT IDEGEN NŐI NÉV	MEGFEJTÉS 3. LABDA TEHETI	N
MEGFEJTÉS 2. ALGA					PAPOLNI KEZDI VOLT, VAN,	
			RÖNYV RESZE LEHET KUTYA			
TÉLI JÁRMŰ RÉG ELT ELŐD		EGYIK ALAP SZÁMUNK FOHÁSZ		ÖSSZE ZAVART TEJ! ROMÁN ARANY		
	KÖTŐSZÓ KETTŐ A SZÁZBÓL!	KIBÉD KÖZ PONTJA! AZONBAN		NIELSEN (SZÉNSZÓ) AGYÁG-DARABOK!		
			BŐRT EL-TÁVOLTO NEHEZSÉGI GYORSULÁS			ORIGÓ
TÁRUL...! (VARÁZSIGE) FÖLDET FORGAT		MEGFEJTÉS 1.			TÁVOL-KELETI TÁBLAS JÁTEK	

